

ΘΕΜΑ Α

A1.

- α. Λ
- β. Σ
- γ. Σ
- δ. Λ
- ε. Λ

A2.

- 1 – γ
- 2 – α
- 3 – β
- 4 – ε
- 5 – στ

ΘΕΜΑ Β

B1. (σελ 90)

α) Ο πλοηγός είναι ένα εξειδικευμένο πρόσωπο που προσλαμβάνεται από τον Πλοίαρχο, υποχρεωτικά ή προαιρετικά, ανάλογα με τι ισχύει σε κάθε λιμάνι, για την οδήγηση του

πλοίου κατά τον είσπλου ή τον έκπλου και κατά τη διέλευση από διώρυγες, στενά ή άλλες επικίνδυνες για τη ναυσιπλοΐα περιοχές.

β) Από την υποχρεωτική πλοήγηση στα ελληνικά λιμάνια εξαιρούνται:

α. τα ελληνικά ακτοπλοϊκά επιβατικά πλοία που εκτελούν τακτικά δρομολόγια

β. τα κάτω από 1000 κ.ο.χ. ελληνικά ακτοπλοϊκά φορτηγά πλοία.

γ. τα ελληνικά πολεμικά πλοία και τα βοηθητικά σκάφη του πολεμικού ναυτικού καθώς και τα ξένα πολεμικά και βοηθητικά του πολεμικού ναυτικού σκάφη, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, εφόσον δηλαδή και στη χώρα του ξένου πολεμικού πλοίου δεν είναι υποχρεωτική των ελληνικών πολεμικών.

B2. (σελ 71)

Επιλέγουμε πέντε (5) από τα παρακάτω:

α) Η υπαίτια μέθη, εκτός διατεταγμένης υπηρεσίας, που διαταράσσει την επί του πλοίου ευταξία.

β) Ο ύπνος κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας.

γ) Η κατάχρηση του δικαιώματος υποβολής παραπόνων:

δ) Η απείθεια σε υπηρεσιακή διαταγή του Πλοιάρχου ή σε πρόσκληση ανωτέρου.

ε) Η εκδήλωση ελλείψεως σεβασμού προς τους ανωτέρους.

στ) Κάθε παράβαση που αναφέρεται σε κανονισμούς ή σε διαταγή Πλοιάρχου σχετικά με το κάπνισμα σε απαγορευμένους χώρους ή το άναμμα φώτων.

ζ) Κάθε αδικαιολόγητη ή χωρίς άδεια απουσία σε ελληνικό λιμάνι ή σε λιμάνι του εξωτερικού

η) Κάθε παράβαση των διατάξεων περί τυχερών παιχνιδιών στο πλοίο.

θ) Κάθε πράξη για την οποία απειλείται από τον ποινικό κώδικα πταισματική ποινή.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. (σελ 35-36)

α) Τα ειδικά καθήκοντα του Πλοιάρχου ως δημόσιου λειτουργού είναι τα:

- Ληξιαρχικά.

- Συμβολαιογραφικά

- Ανακριτικά - Αστυνομικά

β) Για τη σύνταξη διαθήκης σε εμπορικά πλοία προβλέπει ο ΚΔΝΔ και ο Αστικός Κώδικας τα εξής:

Όταν το πλοίο βρίσκεται «εν πλω» και κάποιος από τους επιβαίνοντες επιθυμεί να συντάξει διαθήκη, ο Πλοίαρχος οφείλει να εκτελέσει χρέη συμβολαιογράφου και να γράψει τη διαθήκη κατά την υπαγόρευση του διαθέτη, προσλαμβάνοντας δύο μάρτυρες που δεν πρέπει να έχουν συγγένεια με τον ίδιο ή τον διαθέτη.

Η διαθήκη αυτή είναι «δημόσια έκτακτη διαθήκη» και ισχύει για τρεις μήνες από τον κατάπλου του πλοίου σε κάποιο λιμάνι, εκτός αν πεθάνει στο μεταξύ ο διαθέτης, οπότε ισχύει οριστικά.

Στη διαθήκη πρέπει να αναφέρονται, η ημερομηνία και ο τόπος συντάξεως, τα πλήρη στοιχεία του διαθέτη, του Πλοιάρχου και των μαρτύρων και μνεία ότι ο διαθέτης εδήλωσε προφορικά τη θέλησή του και ότι δεν ήταν παρών άλλος εκτός από τους μάρτυρες.

Τη διαθήκη ο Πλοίαρχος την παραδίδει στο πρώτο λιμάνι κατάπλου του πλοίου, σε συμβολαιογράφο, αν το λιμάνι είναι ελληνικό ή στην ελληνική προξενική αρχή αν το πλοίο έχει καταπλεύσει σε ξένο λιμάνι. Αν ο Πλοίαρχος αρνηθεί τη σύνταξη διαθήκης, υπέχει ποινική, πειθαρχική και ενδεχομένως και αστική ευθύνη.

Γ2. (σελ 67-68)

α) Το αδίκημα της λιποταξίας υφίσταται, όταν μέλος του πληρώματος απουσιάζει αδικαιολόγητα στην αλλοδαπή επί δύο συνεχείς ημέρες ή μέχρι τον απόπλου του πλοίου, αν αυτός γίνει νωρίτερα. Κατά του δράστη επιβάλλεται ποινή φυλακίσεως μέχρι ενός έτους. Χαρακτηριστικό της λιποταξίας είναι ότι αυτή μπορεί να γίνει μόνο στο εξωτερικό.

β) Στην περίπτωση της εγκαταλείψεως θέσεως υπάρχει βαρύτερο αδίκημα από ότι στην παράνομη απουσία γιατί ο ναυτικός παραμελεί και εγκαταλείπει συγκεκριμένη υπεύθυνη υπηρεσία και έτσι θέτει σε άμεσο κίνδυνο την ασφάλεια του πλοίου, του φορτίου ή των επιβαινόντων.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. (σελ 75)

Συμφωνά με το περιστατικό πρόκειται για ναυτικό ατύχημα για τους εξής λόγους:

α) Υπάρχει πραγματική απώλεια του πλοίου αφού αυτό βυθίστηκε.

β) Υπήρχαν απώλειες ζωής αφού λόγω του ατυχήματος χάθηκαν 10 ανθρώπινες ζωές.

Δ2. (σελ 180)

α) Προληπτικά μέτρα της εταιρείας πριν το ταξίδι.

Θα ήταν σημαντικό η εταιρεία να πραγματοποιήσει μία πλήρη αξιολόγηση του ρίσκου, προκειμένου να εντοπίσει και να εκτιμήσει την πιθανότητα πειρατικής επιθέσεως, μετρώντας τις πιθανότητες συνεργασίας με το πολεμικό ναυτικό της κάθε χώρας.

β) Μέτρα που αφορούν στο πλοίο.

Όταν τα πλοία διέρχονται από περιοχές υψηλού κινδύνου, οι κινήσεις του πληρώματος θα πρέπει να έχουν πάντα οπτική επαφή με τα περιβάλλοντα ύδατα, προκειμένου να προσδιορίσουν έγκαιρα ύποπτα σκάφη. Η ταχύτητα του πλοίου πρέπει να είναι τουλάχιστο 18knots, για να αντιμετωπιστεί η πιθανότητα προσεγγίσεως των πειρατικών σκαφών. Η ενισχυμένη προστασία της γέφυρας προτείνεται ανεπιφύλακτα. Η χρήση συρματοπλεγμάτων εμποδίζει την ανάβαση των πειρατών πάνω στο πλοίο. Τα σπρέι νερού και ο αφρός χρησιμοποιούνται διότι καθυστερούν τις επιθέσεις και εμποδίζουν τα πειρατικά σκάφη να πλησιάσουν πολύ κοντά στο πλοίο. Η πρόσληψη ένοπλων φρουρών συνιστάται δίχως αμφιβολία.

Σημείωση: Τα παραπάνω θα μπορούσαν οι εξεταζόμενοι να τα παρουσιάζουν και με δικά τους λόγια αρκεί να γίνει αναφορά σε όλα όσα αναφέρονται.